

ab e! vostre. Vos exposeu á liensar en terra vostres armes ofensives ab que rapteu del mon les partícules que vos son destinades,

Solsament accepten lo que vos afalagui ó vos irriti sense ñubterfug;!--, sense que la momentE'inia posesió vos junyexí per sempre en lcs cadenes de la imaginació dominadora de la vostra. No sigueu sistemàtics y accepten les ocasions propícies sense que la sencillesa (3 la ^'ulgarítat vo^lafassin mcnyspreuí;', CuUíu sempre loque s* ofereixi ú vostres mans que s* obran instintivament per enciourer quelcom (forma la més sencilla del desili qu' es !a conliansa en la possessió).

D' aquecs moments de comunió poética vostres criteris n] han de treurer el sentit universal que dona formes tant ciiver ses A les coses. Mediteu després en e! reculÜment una sola pa rautuquc vos hagi afalagat 1* orella, ó recordeu un gest senzill, grandíós, que vosaltres sols haureu remarcat en un lector Una petita circumstancia relacionada ab la festa vos rcstanl inesborrable en la memoria,perqué passat molt temps per corre* lacións inexplicables, un destell de lluminosa recordansa, fassi en vosaltres repetir-se el miracle de la transfiguració. Perqué potser seguiaAjuet un deis més grans poders de la poesia» aquesta virtut que posseeix sobre nosaltres de transHgurnos, de renovellarnos armoniosa, rítmicament, fent nàixer noves font^ ' d' esperansa enlayrant nostre ideal lins ferio inexpugnable per tot lo que ataquí nostres afeccions é idees, arribant á nostres orelles com una frase profètica, augusta, solemnial que ens obri nous camins cap..á. la vida, quan nostres cossos han caygut lassament en rinacció y nostres esperits s'enterboleixen en les boyroses espíres d' unes sensacions artificials,

Parlí\D'Annunzio concisament de la necessitat de renovar-nos ó morí, "Rinnovarsi ó moriré^, tres paraules que son sado^ Hades del màgic poder dC illuminar les tenebres. Rinnovarsi, refiovarse, esser sempre una variant de si mateix, ctimbíar els